

foranlediget til at tage Ordet, er den, at jeg, Alt vel overveiet, maa komme til det Resultat, at jeg ved denne Behandling af Sagen maa stemme anderledes, end jeg stemte ved den forrige, og det vil jeg dog give mine Grunde for. Jeg stemte nemlig forrige Gang med det ærede Udvalg og imod Ministeren, men jeg agter i Dag at stemme omvendt. Jeg har med stor Opmærksomhed lyttet til de Udtalelser, vi have hørt af de to ærede Medlemmer, som jeg før sigtede til, men jeg har ikke af deres Udtalelser kunnet komme til den Overbevisning, at de Herre virkelig kunne have gjort en bestemt Erfaring om, hvorledes Straf af Nedsettelse i de Mentges anden Klasse vil komme til at virke, naar der ikke, saaledes som hidtil, bagved denne staar en Udfigt for den Paa-gjældende til at faae legemlig Tugt. Jeg hørte det høitagtede 7de Medlem for 1ste Kreds (Sonquières) sige, at man kunde anstille et Tankeexperiment i denne Henseende, men derved vil man jo ikke komme til en bestemt Erfaring. Jeg har ikke hørt nogen af de ærede Herre udtale, at man hidtil har havt en saadan Anvendelse af denne Straf, at man virkelig med fuld Forvisning kan sige, at den Omstændighed, at den legemlige Tugt falder bort, ikke vil have nogen Betydning med Hensyn til Straffens Intensitet. Derfor er det, at jeg agter at stemme for den høitagtede Krigsministers Forslag under Nr. 4, og naar jeg stemmer saaledes, da vil jeg ogsaa stemme for Forslaget under Nr. 6; jeg antager, at det er ligefrem uødvendigt at vedtage det, naar man har vedtaget Vædringsforslaget under Nr. 4. Hvis Thinget derimod skulde komme til det Resultat at vedtage Udvalgets Forslag under Nr. 5, da vil jeg stemme imod Krigsministerens Forslag under Nr. 6, men derimod for det Vædringsforslag, der er stillet af ærede Medlemmer, under Nr. 7, hvilket sidste Forslag jeg derimod naturligvis stemmer imod, forsaavidt Thingets ærede Medlemmer følge Krigsministeren.

Sonquières: Jeg vil blot gjøre den Bemærkning, at jeg ikke tror, jeg har udtalt mig paa en saadan Maade, at man kunde antage, at jeg mente, at der var een Væde for

Hæren, og een for det borgerlige Samfund, men jeg udtalte, at Hæren var et Samfund, der var organiseret til et Hæle, og som skulde søle sig under Vædsfølelsens Love. Dette mener jeg er rigtigt, og jeg tror ogsaa, at det ærede Medlem selv erkender det, idet han omtalte, at der var særegne militære Forbrydelser.

Tobiesen: Det ærede Medlems Udtalelser, gik ubetinget ud paa, at medens man i det borgerlige Samfund havde afflattet Vædsstraffe, saa var det rimeligt, at man havde vedligeholdt dem i Militæretaten, fordi den var et Samfund, der maatte søle sig bundet ved Væds Love. Det var, altsaa en Modsetning mellem de Vaand, der bandt det militære Samfund, og dem, der bandt det borgerlige Samfund, som gjorde, at man i det militære Samfund maatte have en Vædsstraf i Modsetning til det borgerlige Samfund, hvor man ikke behøvede en saadan; og det maatte selvfølgelig være, fordi disse Samfund ikke vare bundne ved de samme Love, thi ellers kan jeg ikke se nogensomhelst Begrundelse af, at ville indføre en Vædsstraf i Hæren, som man ikke har Brug for i det borgerlige Samfund.

Sonquières: Jeg vil blot sige, at der er en stor Forskjel, da Hæren er et Samfund, som er sammentknyttet til i kort Tid at leve sammen paa en ganske anden Maade, end man ellers lever i det borgerlige Samfund.

Ordføreren: Det er jo væsentligt to Punkter, der have bestjættet det høie Thing under den hidtil førte Forhandling, nemlig dels Vædringsforslaget under Nr. 1, til § 17 og det dernæst i Forbindelse staaende Vædringsforslag under Nr. 10 til § 50 og dels Spørgsmaalet om de Mentges Nedsettelse i 2den Klasse. Jeg skal tillade mig endnu at gjøre et Par Bemærkninger om disse tvende Punkter, skjøndt jeg rigtignok tror, at Diskussionen derom, i alt Fald i alt Væsentligt, kan siges at være udtømt. — Jeg skal da først sige, at der jo ikke er Noget, der tænker paa at ville berøve Militæretaten det kortvarige og virksomme Straffemiddel, som staaende Arrest er. Der er Ingen af os, der tænker paa at ville